

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2016/1647**af 13. september 2016**

om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam, produceret af Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc. og Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«), særlig artikel 266,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (»grundforordningen«) ⁽¹⁾, særlig artikel 9 og 14, og

ud fra følgende betragtninger:

A. SAGSFORLØB

- (1) Den 23. marts 2006 vedtog Kommissionen forordning (EF) nr. 553/2006 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse former for fodtøj med overdel af læder (»fodtøj«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«) og Vietnam ⁽²⁾ (»forordningen om midlertidig told«).
- (2) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 ⁽³⁾ indførte Rådet en endelig antidumpingtold på mellem 9,7 % og 16,5 % på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og Kina i en periode på to år (»forordning (EF) nr. 1472/2006« eller »den anfægtede forordning«).
- (3) Ved Rådets forordning (EF) nr. 388/2008 ⁽⁴⁾ udvidede Rådet de endelige antidumpingforanstaltninger på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Kina til også at omfatte import afsendt fra Det Særlige Administrative Område (»SAR«) Macao, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej.
- (4) Efter en udløbsundersøgelse, som indledtes den 3. oktober 2008 ⁽⁵⁾, forlængede Rådet antidumpingforanstaltningerne med yderligere 15 måneder ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 ⁽⁶⁾, nemlig til den 31. marts 2011, hvor foranstaltningerne udløb (»gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009«).

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 553/2006 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse former for fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 98 af 6.4.2006, s. 3).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 af 5. oktober 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT L 275 af 6.10.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 388/2008 af 29. april 2008 om udvidelse af de endelige antidumpingforanstaltninger, som indførtes ved forordning (EF) nr. 1472/2006, på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina til også at omfatte import af samme vare afsendt fra Macao SAR, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej (EUT L 117 af 1.5.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT C 251 af 3.10.2008, s. 21.

⁽⁶⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 af 22. december 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og i Folkerepublikken Kina som udvidet til også at omfatte import af visse typer fodtøj med overdel af læder afsendt fra Macao SAR, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej, som følge af en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 352 af 30.12.2009, s. 1).

- (5) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd og Risen Footwear (HK) Co Ltd samt Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (»ansøgerne«) bestred den anfægtede forordning i Retten i Første Instans (nu: Retten). Ved dom af 4. marts 2010 i sag T-401/06, Brosmann Footwear (HK) m.fl. mod Rådet, Sml. 2010 II, s. 671, og af 4. marts 2010 i de forenede sager T-407/06 og T-408/06, Zhejiang Aokang Shoes og Wenzhou Taima Shoes mod Rådet, Sml. 2010 II, s. 747, afviste Retten disse anfægtelser.
- (6) Ansøgerne appellerede disse domme. Ved dom af 2. februar 2012 i sag C-249/10 P, Brosmann m.fl., og af 15. november 2012 i sag C-247/10 P, Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (»Brosmann- og Aokang-dommene«), ophævede Domstolen disse domme. Domstolen fastslog, at Retten begik en retlig fejl, for så vidt som den fandt, at Kommissionen ikke var forpligtet til at undersøge anmodninger om markedsøkonomisk behandling på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b) og c), fra operatører, der ikke indgik i stikprøven (præmis 36 i dommen i sag C-249/10 P og præmis 29 og 32 i dommen i sag C-247/10 P).
- (7) Domstolen afsagde derefter selv dom i sagen. Den fastslog, at: »... Kommissionen burde have undersøgt de velbegrundede krav, som appellanterne havde indgivet på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b) og c), med henblik på at opnå markedsøkonomisk behandling inden for rammerne af den antidumpingprocedure, der er omhandlet i den anfægtede forordning. Det skal herefter fastslås, at det ikke er udelukket, at en sådan undersøgelse i forhold til appellanterne ville have ført til pålæggelse af en endelig antidumpingtold, som var forskellig fra den told på 16,5 %, som de blev pålagt i henhold til den anfægtede forordnings artikel 1, stk. 3. Det fremgår således af denne bestemmelse, at den eneste kinesiske operatør, som indgik i stikprøven, og som opnåede markedsøkonomisk behandling, blev pålagt en endelig antidumpingtold på 9,7 %. Hvis Kommissionen havde konstateret, at de markedsøkonomiske principper ligeledes var fremherskende for appellanterne, ville de, som det fremgår af denne doms præmis 38, når beregningen af en individuel dumpingmargin ikke var mulig, ligeledes have draget fordel af denne sats« (præmis 42 i dommen i sag C-249/10 P og præmis 36 i dommen i sag C-247/10 P).
- (8) Domstolen annullerede således den anfægtede forordning, for så vidt som den vedrører de berørte ansøgere.
- (9) I oktober 2013 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁷⁾ om, at den havde besluttet at genoptage antidumpingproceduren netop på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte, og undersøge, hvorvidt markedsøkonomiske vilkår var fremherskende for ansøgerne i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005, og opfordrede interesserede parter til at give sig til kende.
- (10) I marts 2014 forkastede Rådet ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/149/EU ⁽⁸⁾ et forslag fra Kommissionen om at vedtage Rådets gennemførelsesforordning om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og produceret af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd og Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd og afsluttede sagen vedrørende disse producenter. Rådet var af den opfattelse, at importører, der havde købt sko af disse eksporterende producenter, og til hvem de relevante nationale myndigheder havde ydet toldgodtgørelse på grundlag af artikel 236 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽⁹⁾ (»EF-toldkodeksen«), havde opnået berettigede forventninger på grundlag af artikel 1, stk. 4, i den anfægtede forordning, hvoraf det følger, at bestemmelserne i EF-toldkodeksen ⁽¹⁰⁾, særlig artikel 221, finder anvendelse på opkrævningen af tolden.
- (11) Tre importører af den pågældende vare, C & J Clark International Ltd. (»Clark«), Puma SE (»Puma«) og Timberland Europe B.V. (»Timberland«) (»de berørte importører«) anfægtede antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af visse typer af fodtøj fra Kina og Vietnam og påberåbte sig den retspraksis, der er nævnt i betragtning 5-7, ved deres nationale domstole, som forelagde spørgsmålene for Domstolen med henblik på en præjudiciel afgørelse.

⁽⁷⁾ EUT C 295 af 11.10.2013, s. 6.

⁽⁸⁾ Rådets gennemførelsesforordning 2014/149/EU af 18. marts 2014 om forkastelse af forslaget til Rådets gennemførelsesforordning om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og produceret af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd og Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (EUT L 82 af 20.3.2014, s. 27).

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EUT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen, som afløser EF-toldkodeksen, trådte i kraft den 1. maj 2016 (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1). De væsentlige bestemmelser, som er relevante i denne sammenhæng, er uændrede.

- (12) I de forenede sager C-659/13, C & J Clark International Limited, og C-34/14, Puma SE, erklærede Domstolen forordning (EF) nr. 1472/2006 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 ugyldige, for så vidt som Europa-Kommissionen ikke undersøgte de anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling, som var indsendt af eksporterende producenter i Kina og Vietnam, der ikke indgik i stikprøven («dommene»), hvilket er i strid med kravene i artikel 2, stk. 7, litra b), og artikel 9, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 ⁽¹¹⁾.
- (13) For så vidt angår den tredje sag C-571/14, Timberland Europe B.V. mod Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond, besluttede Domstolen den 11. april 2016 at slette sagen af registret efter anmodning fra den forelæggende nationale ret.
- (14) I henhold til artikel 266 i TEUF skal institutionerne træffe de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af Domstolens domme. Når en retsakt vedtaget af institutionerne som led i en administrativ procedure som f.eks. en antidumpingprocedure annulleres, består gennemførelsen af Domstolens dom i at lade den annullerede retsakt afløse af en ny, hvori den ulovlighed, som Domstolen havde påpeget, ikke indgår ⁽¹²⁾.
- (15) I henhold til Domstolens praksis kan proceduren for at lade den annullerede retsakt afløse genoptages netop på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte ⁽¹³⁾. Dette betyder navnlig, at annullationen i en situation, hvor en retsakt, som afslutter en administrativ procedure, annulleres, ikke nødvendigvis vedrører de forberedende retsakter såsom indledningen af antidumpingproceduren. Hvis en forordning om indførelse af endelig antidumpingtold annulleres, betyder dette, at antidumpingproceduren som følge af annullationen stadig pågår, idet den retsakt, der afsluttede antidumpingproceduren, ikke længere indgår i EU's retsorden ⁽¹⁴⁾, medmindre ulovligheden indtrådte i forbindelse med indledningen af proceduren.
- (16) Bortset fra, at institutionerne ikke har undersøgt anmodningerne om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling fra de eksporterende producenter i Kina og Vietnam, der ikke indgik i stikprøven, er alle øvrige konklusioner i forordning (EF) nr. 1472/2006 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 fortsat gyldige.
- (17) I den foreliggende sag indtrådte ulovligheden efter indledningen af proceduren. Kommissionen besluttede derfor at genoptage den antidumpingprocedure, der stadig pågik efter dommene, på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte, og at undersøge, om der gjaldt markedsøkonomiske forhold for de berørte eksporterende producenter i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005, som udgjorde undersøgelsesperioden i den undersøgelse, der førte til indførelse af den endelige told, som er nævnt i betragtning 1 og 2 («den oprindelige undersøgelse»). Kommissionen undersøgte også, hvor det var relevant, om de berørte eksporterende producenter havde krav på individuel behandling i henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 5, i dens form før ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 765/2012 ⁽¹⁵⁾ («grundforordningen før dens ændring») ⁽¹⁶⁾.
- (18) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1395 ⁽¹⁷⁾ genindførte Kommissionen en endelig antidumpingtold og opkrævede endeligt den midlertidige told på importen foretaget af Clark og Puma af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Kina og produceret af 13 kinesiske eksporterende producenter, som fremsatte anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling i forbindelse med den undersøgelse, der førte til indførelse af endelig told («den oprindelige undersøgelse»), men som ikke indgik i stikprøven i forbindelse med nævnte undersøgelse.

⁽¹¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1).

⁽¹²⁾ Forenede sager 97, 193, 99 og 215/86, Asteris AE m.fl. og Den Helleniske Republik mod Kommissionen, Sml. 1988, s. 2181, præmis 27 og 28.

⁽¹³⁾ Sag C-415/96, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1998 I, s. 6993, præmis 31; sag C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques mod Rådet, Sml. 2000 I, s. 8147, præmis 80-85; sag T-301/01, Alitalia mod Kommissionen, Sml. 2008 II, s. 1753, præmis 99 og 142; forenede sager T-267/08 og T-279/08, Région Nord-Pas de Calais mod Kommissionen, Sml. 2011 II, s. 1999, præmis 83.

⁽¹⁴⁾ Sag C-415/96, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1998 I, s. 6993, præmis 31; sag C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques mod Rådet, Sml. 2000 I, s. 8147, præmis 80-85.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 765/2012 af 13. juni 2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 237 af 3.9.2012, s. 1).

⁽¹⁶⁾ I henhold til artikel 2 i forordning (EU) nr. 765/2012 finder de ændringer, som indføres ved nævnte ændringsforordning, kun anvendelse på undersøgelser, der indledes efter nævnte forordnings ikrafttrædelse. Den nuværende undersøgelse indledtes imidlertid den 7. juli 2005 (EUT C 166 af 7.7.2005, s. 14).

⁽¹⁷⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1395 af 18. august 2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina, produceret af Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd. og Win Profile Industries Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 225 af 19.8.2016, s. 52).

- (19) For så vidt angår importen fra Vietnam foretaget af Clark, Puma og Timberland, vurderede Kommissionen alle anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling fra de relevante eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, og som havde fremsat sådanne anmodninger i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.
- (20) For så vidt angår Timberlands import, var en af de to kinesiske leverandører, som blev identificeret i sag C-571/14, General Shoes Ltd, faktisk etableret i Vietnam og blev vurderet som sådan i den nuværende øvelse. Som nævnt nedenfor i betragtning 144 blev dette senere anfægtet af Federation of European Sporting Goods Industry (»FESI« eller »FESI-parterne«), som påstod, at General Shoes Ltd rent faktisk var en kinesisk leverandør.

B. GENNEMFØRELSE AF DOMSTOLENS DOMME I DE FORENEDE SAGER C-659/13 OG C-34/14 VEDRØRENDE IMPORT FRA VIETNAM

- (21) Kommissionen har mulighed for at afhjælpe de aspekter af den anfægtede forordning, som førte til annullationen heraf, og samtidig lade de dele af vurderingen, som ikke påvirkes af dommen, forblive uændrede ⁽¹⁸⁾.
- (22) Nærværende forordning søger at korrigere de aspekter af den anfægtede forordning, som blev fundet i strid med grundforordningen, og som således førte til ugyldighedserklæringen, for så vidt angår visse eksporterende producenter fra Vietnam.
- (23) Alle andre konklusioner i den anfægtede forordning, som ikke blev erklæret ugyldige af Domstolen, er fortsat gyldige og indarbejdes hermed i nærværende forordning.
- (24) Følgende betragtninger er derfor begrænset til den nye vurdering, der var nødvendig for at efterkomme dommene.
- (25) Kommissionen har undersøgt, om der gjaldt markedsøkonomiske og individuelle vilkår for de vietnamesiske eksporterende producenter, som leverer til Clark, Puma og Timberland, og som havde indgivet anmodninger om markedsøkonomisk behandling og/eller individuel behandling i forbindelse med den pågældende undersøgelse, i perioden fra den 1. april 2004 til den 31. marts 2005. Formålet med dette er at fastslå, i hvilket omfang de tre berørte importører har ret til godtgørelse af den betalte antidumpingtold, for så vidt angår antidumpingtold, som er betalt for eksport fra deres vietnamesiske leverandører, som anmodede om markedsøkonomisk behandling og/eller individuel behandling.
- (26) Hvis det fremgår af analysen, at der skulle gives markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling til den vietnamesiske eksporterende producent, hvis eksport var pålagt den antidumpingtold, som blev betalt af en af de tre berørte importører, måtte man lade den berørte eksporterende producent være omfattet af en individuel toldsats, og udbetalingen af toldgodtgørelse ville være begrænset til et beløb svarende til forskellen mellem den betalte told, nemlig 10 %, og den beregnede individuelle toldsats for den eventuelle berørte eksporterende producent.
- (27) Skulle analysen af disse anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling derimod vise, at der hverken bør indrømmes markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling, kan der ikke ydes godtgørelse af antidumpingtold.
- (28) Som forklaret i betragtning 12 annullerede Domstolen den anfægtede forordning og gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009, for så vidt angår eksport af visse typer af fodtøj fra 14 vietnamesiske eksporterende producenter, dvs. Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd., Freetrend Industrial Ltd. og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd., (»de berørte eksporterende producenter«), til Unionen, som importeres af C & J Clark International Ltd, Puma SE og Timberland Europe B.V., for så vidt som Kommissionen ikke behandlede de anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling, der bl.a. blev indsendt af de eksporterende producenter i Vietnam.

⁽¹⁸⁾ Sag C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques mod Rådet, Sml. 2000 I, s. 8147.

- (29) Kommissionen har derfor i første omgang gennemgået disse 14 eksporterende producenters anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling for at fastlægge, hvilken toldsats der finder anvendelse på deres eksport. Vurderingen viste, at de fremlagte oplysninger ikke var tilstrækkelige til at påvise, at de berørte eksporterende producenter drev virksomhed på markedsøkonomiske vilkår, eller at de havde krav på individuel behandling (en nærmere redegørelse findes i betragtning 30 ff.).

1. Vurdering af anmodningerne om markedsøkonomisk behandling

- (30) Det skal bemærkes, at bevisbyrden påhviler den producent, som ønsker at anmode om markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b). I den forbindelse fremgår det af artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, at en sådan producents anmodning skal indeholde tilstrækkelige beviser, som specificeret i nævnte bestemmelse, for, at producenten driver virksomhed på markedsøkonomiske vilkår. Det påhviler således ikke EU-institutionerne at bevise, at producenten ikke opfylder betingelserne for at opnå denne status. Derimod påhviler det EU-institutionerne at vurdere, om de af den berørte producent angivne forhold udgør tilstrækkelige beviser for, at kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, for at indrømme denne markedsøkonomisk behandling er opfyldt, og det påhviler Unionens retsinstanser at efterprøve, om denne vurdering er behæftet med en åbenbar fejl (præmis 32 i dommen i sag C-249/10 P og præmis 24 i dommen i sag C-247/10 P).
- (31) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), skal alle fem kriterier i denne artikel være opfyldt, for at en eksporterende producent kan indrømmes markedsøkonomisk behandling. Kommissionen mente derfor, at den manglende opfyldelse af mindst et kriterium var tilstrækkeligt til at afvise anmodningen om markedsøkonomisk behandling.
- (32) Ingen af de berørte eksporterende producenter kunne bevise, at de opfyldte kriterium 1 (virksomhedernes beslutninger). Mere specifikt viste de oplysninger, som de otte eksporterende producenter (V1, V2, V4, V7, V8, V9, V13 og V14) fremlagde, at staten udøvede en betydelig indflydelse på virksomhedernes beslutninger. For så vidt angår de seks øvrige eksporterende producenter, undlod de at indgive væsentlige og fuldstændige oplysninger (f.eks. dokumentation vedrørende virksomhedens struktur og kapital, dokumentation for hjemmemarkedssalget, dokumentation for udnævnelse af direktører osv.) til påvisning af, at deres virksomheders beslutninger blev truffet i overensstemmelse med markedssignalerne uden nogen omfattende statslig indgriben.
- (33) For så vidt angår kriterium 2 (regnskaber), opfyldte ti virksomheder (V1, V2, V3, V5, V6, V7, V9, V10, V11 og V12) ikke kriteriet, eftersom de ikke leverede ét klart sæt grundlæggende regnskabsforskrifter. De konstaterede mangler var manglen på reviderede regnskaber eller revisionserklæringer, alvorlige problemer fremhævet af revisorer i deres erklæringer (f.eks. manglende overholdelse af internationale regnskabsstandarder) og modsigelser mellem visse forklaringer vedrørende lån i anmodningen om markedsøkonomisk behandling og årsregnskabet. For de resterende fire virksomheder blev kriterium 2 ikke vurderet af de grunde, der er omhandlet i betragtning 31.
- (34) For så vidt angår kriterium 3 (aktiver og »overførsel«), undlod otte eksporterende producenter (V2, V4, V5, V7, V8, V10, V11 og V12) at indgive fuldstændige oplysninger (f.eks. dokumentation vedrørende aktiver, der ejes af virksomheden, og brugsretten til jord og forklaringer vedrørende manglende betaling af indkomstskat) til påvisning af, at der ikke var overført fordrejninger fra det ikke-markedsøkonomiske system. For de resterende seks virksomheder blev kriterium 3 ikke vurderet af de grunde, der er omhandlet i betragtning 31.
- (35) Af de årsager, der er omhandlet i betragtning 31, blev kriterium 4 (love om konkurs og ejerforhold) og 5 (valutaomregninger) ikke vurderet for nogen af de berørte eksporterende producenter.
- (36) På grundlag af ovenstående konkluderede Kommissionen, at ingen af de 14 berørte vietnamesiske eksporterende producenter skulle indrømmes markedsøkonomisk behandling, og underrettede de berørte eksporterende producenter, som blev opfordret til at fremsætte bemærkninger. Der blev ikke modtaget bemærkninger fra nogen af de 14 berørte vietnamesiske eksporterende producenter.
- (37) Således opfyldte ingen af de 14 berørte vietnamesiske eksporterende producenter alle betingelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), og som følge deraf indrømmes ingen af dem markedsøkonomisk behandling.

2. VURDERING AF ANMODNINGERNE OM INDIVIDUEL BEHANDLING

- (38) Ifølge artikel 9, stk. 5, i grundforordningen før dens ændring skal en individuel told imidlertid anføres for de eksportører, som kan påvise, at de opfylder alle kriterierne i artikel 9, stk. 5, i grundforordningen før dens ændring, såfremt artikel 2, stk. 7, litra a), i samme forordning finder anvendelse.
- (39) Som nævnt i betragtning 30 skal det bemærkes, at bevisbyrden påhviler den producent, som ønsker at anmode om individuel behandling i henhold til artikel 9, stk. 5, i grundforordningen før dens ændring. I den forbindelse fremgår det af artikel 9, stk. 5, første afsnit, at anmodningen skal være behørigt dokumenteret. Det påhviler således ikke EU-institutionerne at bevise, at eksportøren ikke opfylder betingelserne for at opnå denne status. Derimod påhviler det EU-institutionerne at vurdere, om de af den berørte eksportør angivne forhold udgør tilstrækkelige beviser for, at kriterierne i artikel 9, stk. 5, i grundforordningen før dens ændring med henblik på at tildele individuel behandling er opfyldt.
- (40) I henhold til artikel 9, stk. 5, i grundforordningen før dens ændring bør eksportører på grundlag af en behørigt begrundet anmodning påvise, at alle fem kriterier i nævnte artikel er opfyldt, så de kan indrømmes individuel behandling.
- (41) Kommissionen mente derfor, at den manglende opfyldelse af mindst et kriterium var tilstrækkeligt til at afvise anmodningen om individuel behandling.
- (42) Det drejer sig om at opfylde følgende fem kriterier:
- a) at eksportører, som er helt eller delvist udenlandsk ejede selskaber eller joint ventures, frit kan tilbageføre kapital og fortjeneste,
 - b) at eksportpriser og -mængder og salgsbetingelser fastsættes frit,
 - c) at størstedelen af aktierne tilhører private; statslige tjenestemænd i bestyrelsen eller i ledende managements-tillinger skal være i klart mindretal, eller det skal påvises, at selskabet er tilstrækkelig uafhængigt af statslig indgriben,
 - d) at valutaomregninger foretages til markedskursen, og
 - e) at statens indgriben ikke er af en sådan art, at der er mulighed for omgåelse af foranstaltningerne, hvis der fastsættes forskellige toldsatser for individuelle eksportører.
- (43) Alle 14 vietnamesiske eksporterende producenter, som anmodede om markedsøkonomisk behandling, anmodede også om individuel behandling, såfremt de ikke skulle blive indrømmet markedsøkonomisk behandling.
- (44) Fire eksporterende producenter (virksomhed V6, V12, V13 og V14) opfyldte ikke kriterium 1 (tilbageførsel af kapital), da de ikke forelagde dokumentation for, at tilbageførsel var tilladt.
- (45) Ingen af de 14 berørte eksporterende producenter kunne bevise, at de opfyldte kriterium 2 (eksportsalg og priser fastsættes frit). For ni eksporterende producenter (virksomhed V1, V2, V4, V7, V8, V9, V10, V13 og V14) indeholdt vedtægterne, investeringslicensen eller erhvervslicensen mere specifikt en begrænsning i output, og derfor kunne de ikke påvise, at virksomhedernes beslutninger vedrørende f.eks. eksportmængder træffes som reaktion på markedssignaler, der afspejler udbud og efterspørgsel. De øvrige berørte eksporterende producenter solgte ikke på hjemmemarkedet og afgav ingen yderligere forklaringer, hvorfor de ikke har påvist, at dette ikke skyldtes statslig indgriben.

- (46) For så vidt angår kriterium 3 (selskabet — ledende managementstillinger og aktier — er tilstrækkelig uafhængigt af statslig indgriben), konstateredes det, at to eksporterende producenter (virksomhed V2 og V8) var delvis ejet af statsejede aktionærer. Hovedparten af aktierne i én eksporterende producent (virksomhed V2) tilhørte ikke privatpersoner som krævet i kriterium 3. Desuden kunne det konstateres, at de bestyrelsesmedlemmer, som blev udpeget af begge eksporterende producenters respektive statsejede aktionærer var i stand til at blokere enhver beslutning fra deres respektive bestyrelser. Derfor kunne ingen af de to eksporterende producenter påvise, at de var tilstrækkeligt uafhængige af statslig indgriben
- (47) Derfor opfyldte ingen af de 14 berørte vietnamesiske eksporterende producenter betingelserne i artikel 9, stk. 5, i grundforordningen før dens ændring, og som følge heraf blev ingen af dem indrømmet individuel behandling.
- (48) Restantidumpingtolden for Vietnam bør derfor pålægges disse eksporterende producenter i anvendelsesperioden for forordning (EF) nr. 1472/2006. Anvendelsesperioden for nævnte forordning var oprindeligt fra den 7. oktober 2006 til den 7. oktober 2008. Efter indledningen af en udløbsundersøgelse blev forordningen den 30. december 2009 forlænget til den 31. marts 2011. Den ulovlighed, der blev identificeret i dommene, består i, at EU-institutionerne ikke fastslog, om varer produceret af de berørte eksporterende producenter skulle pålægges resttolden eller en individuel toldsats. På baggrund af den ulovlighed, som Domstolen identificerede, er der intet lovgrundlag for helt at undtage de berørte eksporterende producenter af den pågældende vare fra at erlægge en eventuel antidumpingtold. En ny retsakt, der afhjælper den ulovlighed, som Domstolen identificerede, skal derfor kun indeholde en ny vurdering af den gældende antidumpingtold og ikke af selve foranstaltningerne.
- (49) Idet det konkluderes, at resttolden bør genindføres, for så vidt angår de berørte eksporterende producenter, med samme sats, som oprindeligt indførtes ved den anfægtede forordning og gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009, er det ikke nødvendigt at ændre Rådets forordning (EF) nr. 388/2008. Nævnte forordning er fortsat gyldig.

C. DE INTERESSEREDE PARTERS BEMÆRKNINGER EFTER FREMLÆGGELSEN AF OPLYSNINGER

- (50) Ovennævnte undersøgelsesresultater og konklusioner blev fremlagt for de interesserede parter, som fik en frist til at fremsætte bemærkninger. FESI og en enkelt importør gav sig til kende og fremsatte bemærkninger. FESI's bemærkninger blev også indgivet på vegne af Puma SE og Timberland Europe BV.

Påståede uregelmæssigheder i proceduren

- (51) FESI hævdede, at der var en række procedurefejl i den nuværende gennemførelse. FESI påpegede det forhold, at anmodningerne om markedsøkonomisk behandling fra de berørte kinesiske eksporterende producenter allerede var blevet undersøgt og fremlagt forud for Domstolens dom i de forenede sager C-659/13, C & J Clark International Limited, og C-34/14, Puma SE, dvs. den 3. december 2015, og Kommissionens hensigt om at genindføre en endelig antidumpingtold på importen af fodtøj på 16,5 %. Disse vurderinger var derfor blevet foretaget uden hjemmel og foregreb dermed den kommende dom fra Domstolen.
- (52) Kommissionen er ikke enig i ovenstående påstand, da den kun forberedte gennemførelsen af en mulig kommende dom. Formålet med en sådan forberedelse var at sikre god forvaltning af følgende årsager: For det første er det ubestridt, at Kommissionen burde have undersøgt anmodningerne om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling. Det eneste udestående spørgsmål i den på det tidspunkt verserende retssag var, hvorvidt en ikke forretningsmæssigt forbundet importør som Clark, Puma og Timberland kan påberåbe sig denne ulovlighed. Eftersom valget var mellem ja og nej, kunne Kommissionen undtagelsesvis udmærket forberede sig på en mulig negativ afgørelse i dette spørgsmål. For det andet var det nødvendigt med en hurtig gennemførelse for at sætte de nationale toldmyndigheder i stand til at fremskynde sagsbehandlingen af udestående anmodninger om godtgørelse og for at skabe retssikkerhed for alle operatører. Enhver indflydelse på Domstolens dom var udelukket, da dommen vedrørte en anden genstand (nemlig om importører kan påberåbe sig eksporterende producenters ret til at få vurderet anmodninger om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling).

- (53) FESI hævdede endvidere, at den meddelelse om gennemførelse af dommen i de forenede sager C-659/13 og C-34/14, C & J Clark International Limited og Puma SE, som blev offentliggjort den 17. marts 2016⁽¹⁹⁾, ikke kunne ændre ovennævnte procedurefejl, fordi den ikke gav de interesserede parter tilstrækkelig mulighed for at udøve deres ret til forsvar.
- (54) FESI påstod desuden, at de burde have fået adgang til det fulde undersøgelsesdossier i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, og at navnene på de relevante eksporterende producenter ikke burde have været anonymiserede i fremlæggelsen af oplysninger.
- (55) FESI konkluderede, at på grundlag af ovennævnte procedurefejl tilsidesatte Kommissionen den grundlæggende retlige ramme for EU og misbrugte dermed sine beføjelser.
- (56) Meddelelsen om gennemførelsen af dommen blev offentliggjort for at øge gennemsigtigheden i overensstemmelse med Kommissionens politik om gennemsigtighed i forbindelse med handelsbeskyttelsesundersøgelser og efter anmodning fra høringskonsulenten efter en høring med en af de parter, der har rejst spørgsmålet. Kommissionen er fortsat af den opfattelse, at denne offentliggørelse ikke i egentlig forstand var retligt påkrævet. Selv hvis den var nødvendig, hvilket ikke er tilfældet, for at sikre en behørig proces og retten til at blive hørt, er disse krav under alle omstændigheder blevet opfyldt ved offentliggørelsen og ved at give alle parter mulighed for at fremsætte bemærkninger.
- (57) Der er givet adgang til det fulde dossier i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, selv om Kommissionen ikke kan se, hvordan andre oplysninger end anmodningerne om markedsøkonomisk/individuel behandling fra de berørte eksporterende producenter overhovedet kunne være relevante for den nuværende procedure. Anonymisering af navnene på de eksporterende producenter har været nødvendig for at sikre, at deres fortrolige forretningsoplysninger beskyttes; på deres anmodning blev interesserede parter, som importerede, imidlertid oplyst om, hvilke af importørerne der var deres importører.
- (58) Af disse grunde må påstande vedrørende procedurefejl afvises.

Retsgrundlag for genoptagelsen af antidumpingproceduren

- (59) FESI hævdede, at der ikke var hjemmel for den aktuelle gennemførelse. Navnlige hævdede de, at artikel 266 i TEUF ikke finder anvendelse, eftersom de endelige foranstaltninger vedrørende fodtøj udløb den 31. marts 2011, og at der derfor ikke er nogen fortsatte virkninger af ulovligheden af disse foranstaltninger. Parterne fremførte, at artikel 266 i TEUF ikke har til formål at korrigere ulovligheder ved foranstaltninger, der er udløbet, med tilbagevirkende kraft. Denne opfattelse styrkes af artikel 263 og 265 i TEUF, som fastsætter frister for anlæggelse af søgsmål mod ulovlige handlinger og passivitet fra EU-institutionernes side. Den nuværende tilgang har ikke nogen fortilfælde, og Kommissionen har heller ikke fremlagt nogen begrundelse eller tidligere retspraksis til støtte for sin fortolkning af artikel 266 i TEUF.
- (60) FESI påstod endvidere, at undersøgelsen i denne sag ikke kan genoptages netop på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte, i henhold til artikel 266 i TEUF, fordi Domstolen ikke nøjedes med at konstatere en manglende begrundelse, hvorimod ulovligheden vedrørte en grundlæggende bestemmelse i grundforordningen, der påvirker hele vurderingen af dumping i forbindelse med de berørte eksporterende producenter.
- (61) FESI gjorde endvidere gældende, at korrektion af foranstaltninger, der er udløbet, med tilbagevirkende kraft er i strid med princippet om beskyttelse af berettigede forventninger. De fremførte for det første, at parterne havde modtaget sikkerhed for, at foranstaltningerne udløb den 31. marts 2011, og at parterne i betragtning af den tid,

⁽¹⁹⁾ Meddelelse om gennemførelse af dommen i de forenede sager C-659/13 og C-34/14, C & J Clark International Limited og Puma SE, vedrørende Rådets forordning (EF) nr. 1472/2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam (EUT C 101 af 17.3.2016, s. 13).

der er gået siden den oprindelige undersøgelse, kunne have berettigede forventninger om, at den oprindelige undersøgelse ikke ville blive genoptaget eller genåbnet. For det andet gav selve den omstændighed, at anmodningerne om markedsøkonomisk behandling i den oprindelige undersøgelse ikke blev gennemgået inden for fristen på 3 måneder, de vietnamesiske eksporterende producenter retssikkerhed for, at deres anmodninger om markedsøkonomisk behandling ikke ville blive efterprøvet. Endelig hævdede parterne, at på grund af den lange sagsbehandlingstid var genoptagelsen af undersøgelsen i strid med det universelle princip om forældelsesfrister, der anvendes i alle retlige sammenhænge.

- (62) FESI fremførte desuden, at hverken artikel 266 i TEUF eller grundforordningen tillader genindførelse med tilbagevirkende kraft af den endelige told på 10 % på importen fra de pågældende vietnamesiske eksporterende producenter.
- (63) For så vidt angår påstanden om, at de pågældende foranstaltninger udløb den 31. marts 2011, forstår Kommissionen ikke, hvorfor foranstaltningens udløb skulle være relevant for Kommissionens mulighed for at vedtage en ny retsakt til at afløse den annullerede retsakt efter en dom, som annullerer den oprindelige retsakt. I henhold til den i betragtning 15 omhandlede retspraksis bør den administrative procedure genoptages på det tidspunkt, hvor ulovligheden indtrådte.
- (64) Antidumpingprocedurerne er derfor stadig igangværende som følge af annullationen af den retsakt, der afsluttede procedurerne. Kommissionen er forpligtet til at afslutte disse procedurer, da grundforordningens artikel 9 fastsætter, at en undersøgelse skal afsluttes ved en retsakt fra Kommissionen.
- (65) For så vidt angår kravet om tilbagevirkende kraft på grundlag af grundforordningens artikel 10 og artikel 10 i WTO's antidumpingaftale, hedder det i grundforordningens artikel 10, stk. 1, som følger teksten i artikel 10, stk. 1, i WTO's antidumpingaftale, at midlertidige foranstaltninger og endelig antidumpingtold kun finder anvendelse på varer, der overgår til fri omsætning efter det tidspunkt, hvor afgørelsen i medfør af henholdsvis grundforordningens artikel 7, stk. 1, eller artikel 9, stk. 4, træder i kraft. I den foreliggende sag anvendes den pågældende antidumpingtold kun på varer, der overgik til fri omsætning, efter at den midlertidige og den anfægtede (endelige) forordning, som blev vedtaget i medfør af henholdsvis grundforordningens artikel 7, stk. 1, og artikel 9, stk. 4, var trådt i kraft. Tilbagevirkende kraft i henhold til grundforordningens artikel 10, stk. 1, vedrører imidlertid kun situationer, hvor varerne overgik til fri omsætning, inden der blev indført foranstaltninger, som det fremgår af selve ordlyden i denne bestemmelse og af undtagelsen i henhold til grundforordningens artikel 10, stk. 4.
- (66) Kommissionen bemærker endvidere, at der ikke foreligger tilbagevirkende kraft og krænkelse af retssikkerheden og de berettigede forventninger i forbindelse med den foreliggende sag.
- (67) For så vidt angår tilbagevirkende kraft, sonderer Domstolens praksis ved afgørelsen af, om en foranstaltning anvendes med tilbagevirkende kraft, mellem anvendelsen af en ny regel i en situation, der er blevet endelig (også omtalt som en eksisterende eller endeligt etableret retlig situation) ⁽²⁰⁾, og en situation, der startede før den nye regels ikrafttræden, men som endnu ikke er endelig (også omtalt som en midlertidig situation) ⁽²¹⁾.
- (68) I den foreliggende sag er situationen med import af de pågældende varer, som startede i løbet af anvendelsesperioden for forordning (EF) nr. 1472/2006, endnu ikke blev endelig, idet den gældende antidumpingtold for disse varer endnu ikke er endeligt fastlagt som følge af annullationen af den anfægtede forordning. Samtidig blev importørerne af fodtøj ved offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen og forordningen om midlertidig told advaret om, at en sådan told kunne indføres. Det er almindelig praksis ved EU's domstole, at operatører ikke kan erhverve berettigede forventninger, før institutionerne har vedtaget en retsakt, der afslutter den administrative procedure, som er blevet endelig ⁽²²⁾.

⁽²⁰⁾ Sag 270/84, Licata mod ESC, Sml. 1986, s. 2305, præmis 31; Sag C-60/98, Butterfly Music mod CEDEM, Sml. 1999-I, s. 3939, præmis 24; sag 68/69, Bundesknappschaft mod Brock, Sml. 1970, s. 171, præmis 6; sag 1/73, Westzucker GmbH mod Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker, Sml. 1973, s. 723, præmis 5; sag 143/73, Sopad mod Forma og Firs, Sml. 1973, s. 1433, præmis 8; sag 96/77, Bauche, Sml. 1978, s. 383, præmis 48; sag 125/77, Koninklijke Scholten-Honig mod Hoofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten, Sml. 1978, s. 1991, præmis 37; sag 40/79, P mod Kommissionen, Sml. 1981, s. 361, præmis 12; sag T-404/05, Grækenland mod Kommissionen, Sml. 2008 II, s. 272, præmis 77; sag C-334/07 P, Kommissionen mod Freistaat Sachsen, Sml. 2008 I, s. 9465, præmis 53.

⁽²¹⁾ Sag T-176/01, Ferrière Nord mod Kommissionen, Sml. 2004 II, s. 3931, præmis 139; sag C-334/07 P, Kommissionen mod Freistaat Sachsen, Sml. 2008 I, s. 9465, præmis 53.

⁽²²⁾ Sag C-169/95, Spanien mod Kommissionen, Sml. 1997 I, s. 135, præmis 51-54; forenede sager T-116/01 og T-118/01, P&O European Ferries (Vizcaya) SA mod Kommissionen, Sml. 2003 II, s. 2957, præmis 205.

- (69) Denne forordning medfører øjeblikkelig anvendelse på de fremtidige virkninger af en aktuel situation, nemlig: den told på fodtøj, der er blevet opkrævet af de nationale toldmyndigheder. Som følge af, at anmodningerne om godtgørelse endnu ikke er afgjort, udgør tolden en aktuel situation. I denne forordning fastsættes den toldsats, der skal gælde for importen, og dermed regulerer forordningen de fremtidige virkninger af den aktuelle situation.
- (70) Selv hvis der var tale om tilbagevirkende kraft i EU-retlig forstand, hvilket ikke er tilfældet, ville en sådan tilbagevirkende kraft under alle omstændigheder være berettiget af følgende grund:
- (71) EU-rettens materielle regler kan anvendes på situationer, der eksisterede før deres ikrafttræden, for så vidt at det klart fremgår af betingelserne, målsætningerne eller de generelle mål, at de får en sådan virkning⁽²³⁾. Det blev navnlig i sag C-337/88, *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, fastslået at: »selv om retssikkerhedsprincippet i almindelighed er til hinder for, at en fællesskabsretsakt tillægges gyldighed fra et tidspunkt, der ligger før aktens offentliggørelse, kan dette rent undtagelsesvis tillades, når det tilstræbte formål fordrer det, og de berørtes berettigede forventning respekteres behørigt«⁽²⁴⁾.
- (72) I den foreliggende sag er målet at efterkomme Kommissionens forpligtelse i henhold til artikel 266 i TEUF. Da Domstolen kun konstaterede en ulovlighed vedrørende fastlæggelsen af den gældende told og ikke vedrørende indførelsen af selve foranstaltningerne (dvs. vedrørende konklusionerne om dumping, skade og Unionens interesser), kunne de pågældende eksporterende producenter ikke have haft en berettiget forventning om, at der ikke ville blive indført endelige antidumpingforanstaltninger. Det kan således ikke antages, at denne indførelse af told, selv hvis den havde tilbagevirkende kraft — hvilket den ikke havde — var et brud på de berettigede forventninger.
- (73) For så vidt angår beskyttelse af retssikkerheden og de berettigede forventninger, skal det derudover først og fremmest bemærkes, at importører ifølge retspraksis ikke kan påberåbe sig beskyttelsen af retssikkerheden og de berettigede forventninger, når de er blevet advaret om en forestående ændring i EU's handelspolitik⁽²⁵⁾. I den foreliggende sag blev importørerne ved offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen⁽²⁶⁾ og af forordningen om midlertidig told i *Den Europæiske Unions Tidende*, som begge stadig indgår i Unionens retsorden, advaret om risikoen for, at de varer, der blev produceret af de pågældende eksporterende producenter, ville kunne pålægges antidumpingtold. De pågældende eksporterende producenter kunne derfor ikke henholde sig til retssikkerhed og berettigede forventninger.
- (74) Derimod var de erhvervsdrivende fuldt ud vidende om, at import af fodtøj fra Vietnam var pålagt told. De tog denne told med i beregningen ved fastsættelsen af salgspriser og vurderingen af økonomiske risici. De erhvervede derfor ikke retssikkerhed eller berettigede forventninger, når det gælder toldfrihed på importen, og overvæltede sædvanligvis tolden på deres kunder. Det er derfor i Unionens interesse at fastsætte den gældende told nu, snarere end at skaffe de berørte importører en ekstraordinær fortjeneste og dermed berige dem uden grund.
- (75) Der foreligger således hverken nogen overtrædelse af forældelsesreglerne, principperne om retssikkerhed og berettigede forventninger eller af bestemmelserne i grundforordningen og WTO's antidumpingaftale.
- (76) For så vidt angår påstanden om, at afgørelsen om markedsøkonomisk behandling skulle finde sted senest tre måneder efter indledningen, skal det erindres, at grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), andet afsnit, i henhold til retspraksis ikke omfatter nogen indikation af konsekvenserne, i fald Kommissionen ikke overholder tremånedersperioden. Retten antager derfor, at en afgørelse om markedsøkonomisk behandling på et senere tidspunkt ikke påvirker gyldigheden af forordningen om indførelse af endelige foranstaltninger, så længe ansøgerne ikke har bevist, at Rådet, hvis Kommissionen ikke havde overskredet tremånedersfristen, kunne havde vedtaget en anden forordning, som var mere gunstig for deres interesser end den anfægtede forordning⁽²⁷⁾. Domstolen har desuden erkendt, at institutionerne kan ændre vurderingen vedrørende markedsøkonomisk behandling indtil vedtagelsen af de endelige foranstaltninger⁽²⁸⁾.

⁽²³⁾ Sag C-34/92, *GruSa Fleisch mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, Sml. 1993-I, s. 4147, præmis 22. Samme eller lignende ordlyd kan eksempelvis findes i forenede sager 212/80-217/80, *Meridionale Industria Salumi m.fl.*, Sml. 1981, s. 2735, præmis 9 og 10; sag 21/81, *Bout*, Sml. 1982, s. 381, præmis 13; sag T-42/96, *Eyckeler & Malt mod Kommissionen*, Sml. 1998 II, s. 401, præmis 53 og 55-56; sag T-180/01, *Euroagri mod Kommissionen*, Sml. 2004 II, s. 369, præmis 36.

⁽²⁴⁾ Sag C-337/88, *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, Sml. 1990 I, s.1, præmis 13.

⁽²⁵⁾ Sag 245/81, *Edeka mod Tyskland*, Sml. 1982, s. 2746, præmis 27.

⁽²⁶⁾ (EUT C 166 af 7.7.2005, s. 14).

⁽²⁷⁾ Sag T-299/05, *Shanghai Excell M&E Enterprise og Shanghai Adepteck Precision mod Rådet*, Sml. 2009 II, s. 565, præmis 116-146.

⁽²⁸⁾ Sag C-141/08 P, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd. mod Rådet*, Sml. 2009 I, s. 9147, præmis 94 ff.

- (77) Brosmann- og Aokang-dommene, som er omhandlet i betragtning 6, respekterer ovennævnte retspraksis. I Brosmann- og Aokang-dommene henholder Domstolen sig til Kommissionens forpligtelse til at gennemføre vurderingen inden for tre måneder med henblik på at vise, at forpligtelsen til denne vurdering er uafhængig af, om Kommissionen anvender stikprøver eller ej. Domstolen udtaler sig ikke om de retlige konsekvenser i tilfælde, hvor Kommissionen foretager vurderingen vedrørende markedsøkonomisk behandling på et senere tidspunkt i undersøgelsen. Domstolen fastslår blot, at institutionerne ikke helt kunne se bort fra anmodningerne om markedsøkonomisk behandling, men senest skulle behandle dem ved indførelsen af de endelige foranstaltninger. Dommene bekræfter den retspraksis, der citeres i foregående betragtning.
- (78) I den foreliggende sag har de pågældende eksporterende producenter ikke påvist, at Rådet, hvis Kommissionen havde foretaget vurderingen vedrørende markedsøkonomisk behandling senest tre måneder efter indledningen af antidumpingproceduren i 2005, kunne have vedtaget en anden forordning, der var mere gunstig for deres interesser end den anfægtede forordning. Påstanden om, at der gælder en tidsgrænse for vurderingen af anmodningen om markedsøkonomisk behandling, afvises derfor.
- (79) Det blev også hævdet, at eftersom ulovligheden indtrådte i forbindelse med vurderingerne vedrørende markedsøkonomisk behandling, burde Kommissionen have genoptaget proceduren på tidspunktet forud for indførelsen af midlertidige foranstaltninger.
- (80) Kommissionen bemærker i den forbindelse, at midlertidige foranstaltninger ikke er et nødvendigt skridt i proceduren, men en selvstændig foranstaltning, hvis virkninger ophører med vedtagelsen af de endelige foranstaltninger⁽²⁹⁾. Det eneste væsentlige proceduremæssige skridt forud for vedtagelsen af endelige foranstaltninger er indledningen. Dette argument er derfor ikke relevant.
- (81) FESI henviste til Rettens dom i sag T-2/95, IPS mod Rådet, pegede på den formelle forskel mellem en »undersøgelse« og en »procedure« og hævdede, at når en procedure er afsluttet, som i det foreliggende tilfælde, kan den ikke genoptages mere.
- (82) Kommissionen kan ikke se nogen væsentlig forskel mellem udtrykkene »undersøgelse« og »procedure« i forbindelse med gennemførelsen af de relevante domme. Dommene vedrører en uregelmæssighed med hensyn til en specifik undersøgelse som del af en procedure, som Kommissionen er forpligtet til at afhjælpe, jf. betragtning 21-29. Under alle omstændigheder skal dommen i sag T-2/95 læses i lyset af den anfægtede dom i denne sag.
- (83) FESI hævdede også, at artikel 266 i TEUF ikke giver mulighed for en delvis gennemførelse af en dom fra Domstolen og i det foreliggende tilfælde omvendt bevisbyrde. FESI gjorde således gældende, at Kommissionen fejlagtigt kun vurderede anmodningerne om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling fra de eksporterende producenter, der var leverandører til de importører, som indgav anmodninger om godtgørelse. De baserede deres anmodning på den forståelse, at virkningen af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13, C & J Clark International Limited, og C-34/14, Puma SE, er erga omnes, og at det ikke kan udelukkes, at resultaterne af den igangværende vurdering af anmodningerne om markedsøkonomisk/individuel behandling også har en virkning på den resttold, der gælder for alle vietnamesiske eksporterende producenter. De hævdede derfor, at Kommissionen burde have vurderet alle de anmodninger om markedsøkonomisk/individuel behandling, som blev indgivet i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.
- (84) Desuden var FESI uenige i, at bevisbyrden påhviler den producent, som ønsker at anmode om markedsøkonomisk/individuel behandling, og hævdede, at producenterne havde løftet denne bevisbyrde i 2005 ved at indgive anmodningerne om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. FESI var også uenig i, at Domstolens dom i de forenede sager C-659/13, C & J Clark International Limited, og C-34/14, Puma SE, kan gennemføres ved blot at vurdere anmodningerne om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling indgivet af eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, eftersom Domstolen ikke specifikt påpegede, at ugyldiggørelsen rent faktisk er begrænset til dette aspekt.
- (85) Kommissionen er af den opfattelse, at gennemførelsen af dommen kun er nødvendig for de eksporterende producenter, for hvilke ikke alle importtransaktioner er blevet endelige. Så snart den treårige forældelsesfrist i henhold til EF-toldkodeksen er udløbet, er toldsatsen nemlig blevet endelig som bekræftet i dommene. En indvirkning på resttolden er udelukket, fordi anmodningen om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling fra de virksomheder, der indgik i stikprøven, er blevet vurderet, og fordi indrømmelse af markedsøkonomisk behandling/individuel behandling til en af de virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, ikke påvirker resttoldsatsen.

⁽²⁹⁾ Sag T-320/13, Delsolar mod Kommissionen, Sml. 2014 II, s. 0000, præmis 40-67.

- (86) Bevisbyrden er ikke begrænset til at indgive en anmodning. Den vedrører anmodningens indhold, som skal påvise, at alle betingelser for markedsøkonomisk behandling/individuel behandling er opfyldt.
- (87) Den eneste ulovlighed, der blev identificeret i dommene, består i den manglende vurdering af anmodningerne om markedsøkonomisk/individuel behandling.

Retsgrundlag for genindførelsen af told

- (88) FESI hævdede, at Kommissionen ikke burde have anvendt to forskellige retlige ordninger, dvs. grundforordningen før dens ændring ved vurderingen af de eksporterende producenters anmodninger om individuel behandling på den ene side ⁽³⁰⁾ og den nuværende grundforordning på den anden side ⁽³¹⁾, som omfatter de ændringer, der indførtes ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1168/2012 ⁽³²⁾, og indfører udvalgsprocedurer inden for bl.a. beskyttelse af handelen og således delegerer beslutningstagningen til Kommissionen.
- (89) FESI gentog også, at artikel 266 i TEUF ikke giver mulighed for at indføre antidumpingtold med tilbagevirkende kraft, hvilket også blev bekræftet af Domstolens afgørelse i sag C-459/98 P, IPS mod Rådet, og Rådets forordning (EF) nr. 1515/2001 ⁽³³⁾. FESI gjorde gældende, at Kommissionen ikke har givet nogen gyldig begrundelse for at fravige princippet om ikke-tilbagevirkende kraft og derfor har tilsidesat princippet om berettiget forventning.
- (90) FESI påstod endvidere, at en genindførelse af endelige antidumpingforanstaltninger over for importen fra de vietnamesiske eksporterende producenter, som var berørt af den aktuelle gennemførelse, udgør i) en forskelsbehandling af de importører, der er berørt af den nuværende gennemførelse, i forhold til de importører, der er berørt af de i betragtning 6 omhandlede Brosmann- og Aokang-domme, og som fik tilbagebetalt told betalt på importen af fodtøj fra de fem eksporterende producenter, der var berørt af disse domme, samt ii) en forskelsbehandling af de eksporterende producenter, som er berørt af denne gennemførelse, i forhold til de fem eksporterende producenter, der er berørt af Brosmann- og Aokangdommene, og som ikke var omfattet af told som følge af Rådets gennemførelsesafgørelse af 18. marts 2014 om forkastelse af forslaget til Rådets gennemførelsesforordning om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og produceret af Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd og Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd ⁽³⁴⁾.
- (91) Denne forskelsbehandling hævdedes at afspejle en manglende ensartet fortolkning og anvendelse af EU-retten, der krænker den grundlæggende ret til en effektiv domstolsbeskyttelse.
- (92) For så vidt angår den påståede anvendelse af forskellige retlige ordninger, er Kommissionen af den opfattelse, at dette skyldes forskellene i de overgangsregler, der er indeholdt i de tre forordninger om ændring af den pågældende grundforordning.
- (93) For det første fremgår det af artikel 2 i forordning (EU) nr. 765/2012 (den såkaldte »skruændring« vedrørende individuel behandling), at »[d]en finder anvendelse efter denne forordnings ikrafttræden på alle undersøgelser, der indledes i henhold til forordning (EF) nr. 1225/2009.« Da den nuværende undersøgelse blev indledt før denne dato, finder nævnte forordnings ændringer til grundforordningen ikke anvendelse i det foreliggende tilfælde.
- (94) For det andet fremgår det af artikel 2 i forordning (EU) nr. 1168/2012 (den såkaldte »Brosmann-ændring« vedrørende markedsøkonomisk behandling), at »[d]enne forordning finder anvendelse på alle nye og på alle igangværende undersøgelser fra den 15. december 2012.« Hvis Kommissionen havde været konsekvent i sin

⁽³⁰⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽³¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1168/2012 af 12. december 2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 344 af 14.12.2012, s. 1).

⁽³³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1515/2001 af 23. juli 2001 om de foranstaltninger, der kan træffes af EF på grundlag af en rapport vedtaget af WTO's tvistbilæggelsesorgan vedrørende antidumping- og antisubsidieforanstaltninger (EFT L 201 af 26.7.2001, s. 10), betragtning 6 i præambelen.

⁽³⁴⁾ EUT L 82 af 20.3.2014, s. 27.

tilgang, ville det derfor ikke engang have været nødvendigt at vurdere anmodningerne om markedsøkonomisk behandling fra de virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, da de havde mistet deres ret til at få vurderet deres anmodning om markedsøkonomisk behandling den 15. december 2012. Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at en sådan behandling vanskeligt ville kunne forenes med dens forpligtelse til at gennemføre dommene. Forordning (EU) nr. 1168/2012 synes heller ikke at indføre et fuldstændigt forbud mod at gennemgå anmodninger om markedsøkonomisk behandling, der hidrører uden for stikprøven, eftersom den tillader en sådan undersøgelse i tilfælde af individuel behandling. I analogi hermed kunne man lade denne undtagelse finde anvendelse i den foreliggende sag. Alternativt er Kommissionen af den opfattelse, at udfaldet af at anvende forordning (EU) nr. 1168/2012 på den foreliggende sag ville føre til samme resultat, da alle anmodninger om markedsøkonomisk behandling automatisk ville blive afvist uden at blive vurderet.

- (95) For det tredje og for så vidt angår udvalgsprocedurer, fremgår det af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 ⁽³⁵⁾, at Rådet fortsat har kompetence, når det gælder retsakter, hvor Kommissionen har vedtaget en retsakt, der er blevet indledt en høring, eller Kommissionen har vedtaget et forslag. I det foreliggende tilfælde er der ikke truffet sådanne foranstaltninger, for så vidt angår gennemførelsen af dommen forud for ikrafttrædelsen af forordning (EU) nr. 37/2014.
- (96) For så vidt angår indførelse af endelig antidumpingtold med tilbagevirkende kraft, henvises der til overvejelserne i betragtning 67-75, hvor disse påstande allerede er blevet behandlet indgående.
- (97) For så vidt angår påstanden om forskelsbehandling, bemærker Kommissionen, at eksporterende producenter og visse importører, som er berørt af denne forordning, nyder retsbeskyttelse ved Unionens retsinstanser til prøvelse af denne forordning. Andre importører nyder godt af denne beskyttelse via de nationale domstole, der gennemfører EU-retten.
- (98) Påstanden om forskelsbehandling er ligeledes ubegrundet. Importører, der har importeret fra Brosmann og de fire øvrige eksporterende producenter, er i en anden faktisk og retlig situation, fordi deres eksporterende producenter besluttede at bestride den anfægtede forordning, og fordi de fik tilbagebetalt deres told, således at de beskyttes af EF-toldkodeksens artikel 221, stk. 3. En sådan anfægtelse og en sådan tilbagebetaling har ikke fundet sted for andre. Kommissionen begyndte at forberede gennemførelsen, for så vidt angår Clarks, Pumas og Timberlands kinesiske og vietnamesiske eksporterende producenter. Alle andre eksporterende producenter fra Kina og Vietnam, der ikke indgik i stikprøven, og deres importører vil blive behandlet på samme måde på et senere tidspunkt i henhold til den procedure, der er fastsat i denne forordning.
- (99) FESI hævdede også, at grundforordningens artikel 14 ikke kan tjene som retsgrundlag for at gribe ind i anvendelsen af EF-toldkodeksens artikel 236, og at anvendelsen af EF-toldkodeksens artikel 236 er uafhængig af enhver beslutning truffet i henhold til grundforordningen eller Kommissionens forpligtelser i henhold til artikel 266 i TEUF.
- (100) I den forbindelse fremførte FESI, at anvendelsen af EF-toldkodeksens artikel 236 henhører under de nationale toldmyndigheders enekompetence, i henhold til hvilken sidstnævnte er forpligtet til at tilbagebetale betalt efter lovgivningen ikke skyldig told. De berørte parter hævdede endvidere, at EF-toldkodeksens artikel 236 ikke kan under- eller sideordnes grundforordningens artikel 14, fordi begge er afledt ret, og ingen af dem derfor har forrang for den anden. Desuden vedrører anvendelsesområdet for grundforordningens artikel 14 særlige bestemmelser, der omfatter undersøgelser og procedurer i henhold til grundforordningen, og det finder ikke anvendelse på noget andet retligt instrument som f.eks. EF-toldkodeksen.
- (101) Kommissionen bemærker, at EF-toldkodeksen ikke automatisk finder anvendelse på indførelsen af antidumpingtold, men kun i kraft af en henvisning i forordningen om indførelse af antidumpingtold. I henhold til grundforordningens artikel 14 kan Kommissionen beslutte ikke at anvende visse bestemmelser i denne kodeks og i stedet indføre særlige regler. Da EF-toldkodeksen kun finder anvendelse på grundlag af en henvisning i Rådets og Kommissionens gennemførelsesforordninger, har den ikke i forhold til grundforordningens artikel 14 samme rang i hierarkiet af normer, men er underordnet og kan fraviges eller anvendes på en anden måde. Derfor afvises denne påstand også.

⁽³⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 37/2014 af 15. januar 2014 om ændring af visse forordninger vedrørende den fælles handelspolitik for så vidt angår procedurerne for vedtagelse af visse foranstaltninger (EUT L 18 af 21.1.2014, s. 1).

Tilstrækkelig begrundelse

- (102) FESI fremførte endvidere, at Kommissionen i strid med artikel 296 i TEUF havde undladt at give en tilstrækkelig begrundelse og angive, på hvilket retsgrundlag tolden blev genindført med tilbagevirkende kraft, og de importører, som er berørt af den nuværende gennemførelse, derfor blev nægtet tilbagebetaling af told.
- (103) Den angiveligt utilstrækkelige begrundelse vedrørte navnlig i) det manglende retsgrundlag for genåbning af undersøgelsen og den manglende offentliggørelse af en relevant meddelelse om en sådan genåbning, ii) den kun delvise gennemførelse af Rettens dom, som skyldes, at det kun var de eksporterende producenter, hvor importørerne havde indgivet anmodninger om godtgørelse, hvis anmodninger om markedsøkonomisk/individuel behandling blev vurderet, iii) fravigelse af princippet om antidumpingtolds ikke-tilbagevirkende kraft, iv) anvendelsen af på den ene side grundforordningen før dens ændring den 6. september 2012 til vurderingen af anmodninger fra eksporterende producenter om individuel behandling og på den anden side den nuværende grundforordning som ændret ved forordning (EU) nr. 1168/2012, for så vidt angår de beslutningsprocedurer, der skal anvendes, og v) den manglende respons på de retlige argumenter fra disse parter efter Kommissionens fremlæggelse af oplysninger vedrørende vurderingen af de pågældende kinesiske eksporterende producenters anmodninger om markedsøkonomisk behandling den 15. december 2015.
- (104) For så vidt angår et manglende retsgrundlag for at genåbne undersøgelsen, minder Kommissionen om den i betragtning 15 nævnte retspraksis, i henhold til hvilken den kan genoptage undersøgelsen netop på det punkt, hvor ulovligheden indtrådte. Dette var efter indledningen. Kommissionen er ikke juridisk forpligtet til at offentliggøre en meddelelse for at genindlede, genoptage eller genåbne proceduren eller undersøgelsen. Dette er snarere en automatisk følge af dommen, som institutionerne efterfølgende skal gennemføre.
- (105) Ifølge retspraksis skal lovligheden af en antidumpingforordning vurderes på baggrund af de objektive regler i EU-retten og ikke på baggrund af en beslutningspraksis, også selv om en sådan praksis eksisterer (hvilket ikke er tilfældet her) ⁽³⁶⁾. Derfor kan det forhold, at Kommissionen muligvis tidligere i visse tilfælde har fulgt en anden praksis, ikke skabe berettigede forventninger. Dette gælder så meget desto mere, som den tidligere nævnte praksis ikke svarer til den faktiske og retlige situation i nærværende sag, og forskellene kan forklares med faktiske og retlige forskelle i forhold til nærværende sag.
- (106) Forskellene er som følger: Den ulovlighed, som Domstolen har identificeret, vedrører ikke konklusionerne om dumping, skade og Unionens interesser og dermed princippet om indførelse af told, men kun den præcise toldsats. De tidligere annullationer, som de interesserede parter tog udgangspunkt i, vedrørte derimod konklusionerne om dumping, skade og Unionens interesser. Institutionerne fandt det derfor mere hensigtsmæssigt at vedtage nye foranstaltninger for fremtiden.
- (107) Navnlig var det i den foreliggende sag ikke nødvendigt at indhente supplerende oplysninger fra interesserede parter. Derimod skulle Kommissionen vurdere oplysninger, som var blevet modtaget, men ikke vurderet før vedtagelsen af forordning (EF) nr. 1472/2006. Under alle omstændigheder udgør tidligere praksis i andre tilfælde ikke nogen præcis og betingelsesløs sikkerhed i forbindelse med den foreliggende sag.
- (108) Endelig er alle parter, som proceduren er rettet mod, dvs. de pågældende eksporterende producenter samt parterne i retssagerne og den sammenslutning, der repræsenterer en af disse parter, gennem fremlæggelsen af oplysninger blevet underrettet om de relevante faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke Kommissionen agter at anvende nærværende vurdering af markedsøkonomisk/individuel behandling. Dermed er deres ret til at forsvare sig sikret. I den forbindelse bemærkes navnlig, at ikke forretningsmæssigt forbundne importører ikke kan påberåbe sig ret til forsvar i en antidumpingprocedure, eftersom proceduren ikke er rettet mod dem ⁽³⁷⁾.
- (109) For så vidt angår den delvise gennemførelse af dommene, afhænger det af det konkrete indhold af dommen, hvorvidt og i hvilket omfang institutionerne skal gennemføre en dom. Hvorvidt det er muligt at bekræfte indførelsen af told på import, som fandt sted forud for dommen, afhænger navnlig af, om den konstaterede

⁽³⁶⁾ Sag C-138/09, *Todaro*, Sml. 2010 I, s. 4561.

⁽³⁷⁾ Sag T-167/94, *Nölle mod Rådet og Kommissionen*, Sml. 1995 II, s. 2589, præmis 62 og 63.

skadevoldende dumping som sådan eller blot beregningen af den præcise toldsats er berørt af den ulovlighed, der er fastslået i dommen. I sidstnævnte tilfælde, som er relevant her, er der ingen begrundelse for tilbagebetaling af al told. Det er derimod tilstrækkeligt at fastslå den korrekte toldsats og tilbagebetale eventuelle forskelle (hvorimod det ikke vil være muligt at øge toldsatsen, da dette ville udgøre en indførelse af foranstaltninger med tilbagevirkende kraft).

- (110) De tidligere annullationer, som de interesserede parter henviser til, har vedrørt konstateringen af dumping, skade og Unionens interesser (enten i forbindelse med fastlæggelsen af de faktiske omstændigheder, i forbindelse med vurderingen af de faktiske omstændigheder eller i forbindelse med retten til forsvar).
- (111) Disse annullationer har enten været delvise eller fuldstændige.
- (112) Unionens retsinstanter anvender delvis annullering, når de på grundlag af oplysningerne i sagsakterne selv kan konkludere, at institutionerne burde have inddrømmet en vis justering eller have anvendt en anden metode til en bestemt beregning, hvilket ville have medført indførelse af en lavere told (men der blev ikke sat spørgsmålstegn ved konklusionerne om dumping, skade og Unionens interesse). Den (lavere) told er stadig gældende, både før og efter annullationen ⁽³⁸⁾. For at efterkomme dommen foretager institutionerne en fornyet beregning af tolden og foretager på det grundlag en ændring af forordningen om indførelse af told, som gælder både før og efter annullationen. De giver desuden de nationale toldmyndigheder instruks om at tilbagebetale forskellen, såfremt disse anmodninger er indgivet rettidigt ⁽³⁹⁾.

⁽³⁸⁾ Se f.eks. sag T-221/05, Huvis mod Rådet, Sml. 2008 II, s. 124, og sag T-249/06, Interpipe Nikopolsky mod Rådet, Sml. 2009 II, s. 303. For fuldstændighedens skyld kan følgende forklaringer være nyttige: I sag T-107/08, ENRC mod Rådet, fastslog Retten, at der ikke forekom dumping, eller at den fastsatte dumpingmargen i hvert fald skulle have været lavere end den, der var beregnet i den anfægtede forordning, og annullerede følgelig den anfægtede rådsforordning i sin helhed (sag T-107/08, ENRC mod Rådet, Sml. 2011 II, s. 8051, præmis 67-70). Da Kommissionen anvendte den af Retten foreskrevne metode, viste det sig, at der hverken var tale om dumping eller skade. Kommissionen afholdt sig derfor fra en formel genoptagelse af undersøgelsen. I Domstolens dom i sag C-351/04, Ikea (sag C-351/04, Ikea, Sml. 2007 I, s. 7723), havde Domstolen erklæret Rådets forordning delvist ugyldig, nemlig beregningen af tolden, der var foretaget ved hjælp af metoden med såkaldt »nulstilling«. Institutionerne havde allerede tidligere i henhold til en afgørelse truffet af WTO's appelorgan genberegnet tolden uden brug af nulstilling og havde konstateret, at der ikke havde fundet dumping sted, hvorfor de afsluttede undersøgelsen uden at indføre foranstaltninger (dvs. at den nye toldsats fastsattes til nul) (Rådets forordning (EF) nr. 160/2002 af 28. januar 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2398/97 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Egypten, Indien og Pakistan og om afslutning af proceduren for import med oprindelse i Pakistan (EFT L 26 af 30.1.2002, s. 2). I sag T-498/04, Zhejiang Xinan Chemical Group mod Rådet (sag T-498/04, Zhejiang Xinan Chemical Group mod Rådet, Sml. 2009 II, s. 1969), appellerede Rådet dommen. Derfor trådte annullationen først i kraft på datoen for Domstolens dom i appelsagen (sag C-337/09 P, Rådet mod Zhejiang Xinan Chemical Group, ECLI:EU:C:2012:471), som var den 19. juli 2012. I denne dom konstaterede Retten, hvilket blev bekræftet af Domstolen, at Kommissionen og Rådet var forpligtet til at inddrømme markedsøkonomisk behandling til ansøgeren, som var den eneste kinesiske virksomhed, der havde eksporteret den pågældende vare i undersøgelsesperioden. I dette tilfælde havde Kommissionen og Rådet, i modsætning til i den foreliggende sag, faktisk foretaget en analyse af anmodningen om markedsøkonomisk behandling og havde afvist denne anmodning som ubegrundet. Unionens retsinstanter fastslog, i modsætning til det synspunkt, som Kommissionen og Rådet gav udtryk for, at anmodningen var velbegrundet, og derfor skulle den normale værdi beregnes på grundlag af oplysningerne fra Zhejiang Xinan Chemical Group. Kommissionen ville normalt have genoptaget proceduren med henblik på at foreslå Rådet at indføre en fremtidig told. Men i den foreliggende sag havde Kommissionen (Kommissionens afgørelse 2009/383/EF af 14. maj 2009 om suspension af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 1683/2004 på importen af glyphosat med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 120 af 15.5.2009, s. 20)) og Rådet (Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 126/2010 af 11. februar 2010 om forlængelse af suspensionen af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved forordning (EF) nr. 1683/2004 på importen af glyphosat med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 40 af 13.2.2010, s. 1)) i 2009 og 2010 besluttet at suspendere antidumpingtolden indtil udløbet af dens anvendelsesperiode den 30. september 2010, eftersom skaden sandsynligvis ikke ville gentage sig på grund af EU-erhvervsgrenens høje fortjeneste. Der var derfor ingen grund til at genoptage proceduren med henblik på indførelse af en fremtidig told. Der var heller ikke mulighed for at genoptage proceduren med henblik på genindførelse af den tidligere told for perioden inden dommen, eftersom der i modsætning til i den foreliggende sag ikke blev anvendt stikprøver. Faktisk var Zhejiang Xinan Chemical Group den eneste eksporterende producent, som havde salg til EU-markedet i undersøgelsesperioden. Eftersom Kommissionen og Rådet ville have været forpligtet til at inddrømme Zhejiang Xinan Chemical Group markedsøkonomisk behandling, annullerede Unionens retsinstanter konklusionerne om dumping. Sag T-348/05, JSC Kirovo-Chepetsky mod Rådet (sag T-348/05, JSC Kirovo-Chepetsky mod Rådet, Sml. 2008 II, s. 159), er en meget speciel sag. Kommissionen havde indledt en delvis interimundersøgelse efter anmodning fra EU-erhvervsgrenen og havde i den forbindelse udvidet varedækningen til at omfatte de pågældende varer og en anden vare. Retten fastslog, at denne fremgangsmåde ikke kunne anvendes, uden at der blev indledt en særskilt undersøgelse af den tilføjede vare. I henhold til EU-rettens almindelige princip om res judicata kunne institutionerne ikke genoptage den delvise interimundersøgelse efter annullationen.

⁽³⁹⁾ Se f.eks. Rådets forordning (EF) nr. 412/2009 af 18. maj 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 428/2005 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Saudi-Arabien, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2852/2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af korte syntetiske fibre af polyester med oprindelse i Republikken Korea og om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af sådanne varer med oprindelse i Taiwan (EUT L 125 af 25.1.2009, s. 1) (overensstemmelse med Huvis); Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2012 af 21. juni 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 954/2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine (EUT L 165 af 26.6.2012, s. 1) (overensstemmelse med Interpipe Nikopolsky).

- (113) Unionens retsinstanser annullerer domme i deres helhed, når de ikke på egen hånd på grundlag af de faktiske omstændigheder i sagen kan fastslå, hvorvidt institutionerne med rette havde lagt til grund, at der var tale om dumping, skade og Unionens interesser, eftersom institutionerne havde været nødt til at gentage en del af deres undersøgelse. Da Unionens retsinstanser ikke er kompetente til at foretage undersøgelsen i Kommissionens sted, annullerede de forordningerne om indførelse af en endelig told i deres helhed. Som følge heraf fastslog institutionerne først endeligt tilstedeværelsen af de tre nødvendige betingelser for indførelsen af foranstaltninger efter dommen om annullering af tolden. For så vidt angår import, der fandt sted forud for den endelige fastsættelse af dumping, skade og Unionens interesser, er indførelse af endelig told forbudt både i henhold til grundforordningen og WTO's antidumpingaftale. Derfor blev der ved de retsakter, som er vedtaget af institutionerne med henblik på at afslutte disse undersøgelser, kun indført fremtidig endelig told ⁽⁴⁰⁾.
- (114) Den foreliggende sag adskiller sig fra tidligere (hele eller delvise) annullationer, for så vidt som den ikke vedrører selve forekomsten af dumping, skade og Unionens interesser, men blot valget af en passende toldsats. Det er således ikke selve princippet om indførelse af told, der anfægtes, men blot toldsatsens præcise størrelse (med andre ord: et metodespørgsmål). Og der kan i givet fald kun foretages en justering i nedadgående retning.
- (115) I modsætning til i de tidligere sager om delvis annullation, som drøftes i betragtning 113, har Domstolen ikke kunnet træffe afgørelse om, hvorvidt der skulle indrømmes en ny (reduceret) toldsats, eftersom der inden en sådan afgørelse kræves en vurdering af anmodningen om markedsøkonomisk/individuel behandling. Vurderingen af anmodningen om markedsøkonomisk/individuel behandling hører under Kommissionens beføjelser. Domstolen kan derfor ikke foretage denne del af undersøgelsen i Kommissionens sted uden at overskride sine kompetencer.
- (116) I modsætning til de fuldstændige annullationer, som er foretaget tidligere, er konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser ikke blevet annulleret. Derfor er dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser blevet endeligt fastlagt på tidspunktet for vedtagelsen af forordning (EF) nr. 1472/2006. Der er således ingen grund til at begrænse genindførelsen af en endelig antidumpingtold til fremtiden.
- (117) Denne forordning fraviger derfor på ingen måde institutionernes beslutningspraksis, selv hvis spørgsmålet var relevant.
- (118) De interesserede parter fremførte også, at annulleringen af antidumpingtolden ikke ville medføre nogen uberettiget berigelse for importørerne, som hævdede af Kommissionen, eftersom disse importører kan have oplevet en nedgang i salget som følge af, at toldafgifterne var blevet inkluderet i salgsprisen.
- (119) I Domstolens praksis anerkendes det, at tilbagebetaling af afgifter, der er opkrævet i strid med reglerne, kan afslås, hvor dette ville medføre uberettiget berigelse for modtagerne ⁽⁴¹⁾. Kommissionen bemærker, at de interesserede parter ikke bestrider, at tolden er blevet overvæltet, og heller ikke giver noget bevis for en nedgang i salget, og under alle omstændigheder giver retspraksis om uberettiget berigelse kun svar på problemstillinger vedrørende overvæltning, men ikke vedrørende mulige sekundære virkninger af overvæltningen.
- (120) For så vidt angår den påståede fravigelse af princippet om ikke-tilbagevirkende kraft, henvises der til betragtning 67-75, hvor dette blev grundigt behandlet.

⁽⁴⁰⁾ Se f.eks. sag C-338/10, Grünwald Logistik Service, ECLI:EU:C:2012:158, og genindførelsen af told ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 158/2013 af 18. februar 2013 om genindførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 49 af 22.2.2013, s. 29). Se også følgende eksempler: I sag T-158/10, Dow Chemical mod Rådet, fastslog Retten, at der ikke var sandsynlighed for fortsat dumping (sag T-158/10, Dow Chemical mod Rådet, ECLI:EU:T:2012:218, præmis 47 og 59). I sag T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products mod Rådet, fastslog Retten, at der ikke var nogen årsagssammenhæng mellem dumping og skade (sag T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products mod Rådet, Sml. 2007 II, s. 669, præmis 116). I henhold til EU-retten almindelige princip om res judicata er Kommissionen og Rådet bundet af EU-retsinstansernes afgørelse, når de på grundlag af de foreliggende faktiske omstændigheder kan nå frem til en endelig konklusion om dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser. Kommissionen og Rådet kan derfor ikke fravige EU-retsinstansernes afgørelse. I en sådan situation afsluttes undersøgelsen som følge af dommen fra Unionens retsinstanser, hvori der nås frem til en endelig konklusion om, at EU-erhvervsgrenens klage er retligt ubegrundet. Efter disse to domme var det derfor ikke muligt for Kommissionen og Rådet at genoptage undersøgelsen, hvilket er grunden til, at der ikke er taget yderligere skridt på baggrund af dommene.

⁽⁴¹⁾ Sag 199/82, San Giorgio, Sml. 1983, s. 3595, præmis 13.

- (121) For så vidt angår den påståede anvendelse af to forskellige retlige ordninger, henvises der til betragtning 92-95, hvor dette blev grundigt behandlet.
- (122) Og endelig for så vidt angår de bemærkninger, der blev fremsat af disse parter efter fremlæggelsen af vurderingen af anmodningen vedrørende markedsøkonomisk behandling fra de pågældende eksporterende producenter i Vietnam, konkluderes det, at disse er blevet behandlet fuldt ud i den nuværende forordning.

Andre procedurespørgsmål

- (123) FESI påstod, at de eksporterende producenter, der er berørt af denne gennemførelse, burde have haft samme procedurermæssige rettigheder som dem, som de eksporterende producenter i stikprøven i forbindelse med den oprindelige undersøgelse fik. De påstod navnlig, at de vietnamesiske eksporterende producenter ikke fik mulighed for at supplere deres anmodninger om markedsøkonomisk/individuel behandling via mangelskrivelser, og at der kun blev foretaget skrivebordsanalyser snarere end kontrolbesøg. Endvidere sikrede Kommissionen ikke fremlæggelse af vurderingen af anmodningerne om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling til de pågældende eksporterende producenter, eftersom disse kun blev sendt til disse virksomheders juridiske repræsentanter i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.
- (124) FESI påstod endvidere, at de eksporterende producenter, der er berørt af denne gennemførelse, ikke fik de samme procedurermæssige garantier som dem, der anvendes i standardantidumpingundersøgelser, men at der blev anvendt strengere standarder. Kommissionen tog ikke højde for tidsforskydningen mellem indgivelsen af en anmodning om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling i den oprindelige undersøgelse og vurderingen af disse anmodninger. Desuden fik de eksporterende producenter i forbindelse med den oprindelige undersøgelse kun 15 dage til at udfylde anmodningerne om markedsøkonomisk/individuel behandling, i stedet for de sædvanlige 21 dage.
- (125) FESI hævdede også, at Kommissionen faktisk anvendte de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18, stk. 1, hvorimod Kommissionen tilsidesatte procedurereglerne i grundforordningens artikel 18, stk. 4.
- (126) Kommissionen bemærker, at der i grundforordningen ikke er noget krav til Kommissionen om at give eksporterende virksomheder, der anmoder om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling, mulighed for at tilvejebringe manglende faktuelle oplysninger. Den minder om, at bevisbyrden ifølge retspraksis påhviler den producent, som ønsker at anmode om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b). I den forbindelse fremgår det af artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, at en sådan producents anmodning skal indeholde tilstrækkelige beviser, som specificeret i nævnte bestemmelse, for, at producenten driver virksomhed på markedsøkonomiske vilkår. I henhold til Domstolens domme i *Brosmann* og *Aokang* påhviler det således ikke institutionerne at bevise, at producenten ikke opfylder betingelserne for at opnå denne status. Derimod påhviler det Kommissionen at vurdere, om de af den berørte producent angivne forhold udgør tilstrækkelige beviser for, at kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), første afsnit, med henblik på at tildele producenten markedsøkonomisk/individuel behandling er opfyldt (jf. betragtning 30). Retten til at blive hørt vedrører partens mulighed for at tilkendegive sine synspunkter og Kommissionens mulighed for at tage hensyn til disse synspunkter.
- (127) Det skal i den forbindelse erindres, at Kommissionen ikke er forpligtet til at anmode den eksporterende producent om at supplere anmodningen om markedsøkonomisk/individuel behandling. Som nævnt i foregående betragtning kan Kommissionen basere sin vurdering på de oplysninger, som den eksporterende producent har indgivet. Under alle omstændigheder har de pågældende eksporterende producenter ikke anfægtet Kommissionens vurdering af deres anmodninger om markedsøkonomisk/individuel behandling, og de har ikke meddelt, hvilke dokumenter eller medarbejdere de ikke længere råder over. Påstanden er derfor så abstrakt, at institutionerne ikke kan tage hensyn til disse vanskeligheder i forbindelse med vurderingen af anmodningerne om markedsøkonomisk/individuel behandling. Da denne påstand er baseret på formodninger og ikke understøttes af nøjagtige angivelser af, hvilke dokumenter og medarbejdere man ikke længere råder over, og af relevansen af disse dokumenter og medarbejdere for vurderingen af anmodningen om markedsøkonomisk/individuel behandling, tilbagevises denne påstand.
- (128) Hvad angår grundforordningens artikel 18, stk. 1, accepterede Kommissionen i det foreliggende tilfælde de oplysninger, som de pågældende eksporterende producenter forelagde, den afviste ikke disse oplysninger, og den baserede sin vurdering på dem. Kommissionen anvendte således ikke nævnte artikel. Det følger heraf, at der ikke var behov for at følge proceduren i grundforordningens artikel 18, stk. 4. Proceduren i artikel 18, stk. 4, følges i tilfælde, hvor Kommissionen har til hensigt at afvise visse oplysninger forelagt af den interesserede part og at anvende foreliggende faktiske oplysninger i stedet.

Åbenbare fejl i vurderingen af anmodninger om markedsøkonomisk behandling/individuel behandling*i) Vurdering af anmodninger om markedsøkonomisk behandling*

- (129) For så vidt angår kriterium 1, anfægtede FESI Kommissionens vurdering af deres vietnamesiske leverandørers anmodninger om markedsøkonomisk behandling og hævdede, at de hovedsagelig blev afvist, fordi de ikke indeholdt fyldestgørende oplysninger. For så vidt angår kriterium 1, hævdede FESI, at Kommissionen ud over ikke at gøre sig anstrengelser for at indhente de manglende oplysninger heller ikke præciserede, hvilke oplysninger der var nødvendige for at påvise, at der ikke var nogen omfattende statslig indgriben i de pågældende eksporterende producenters virksomheders beslutninger. FESI anmodede endvidere om mere detaljerede oplysninger, på grundlag af hvilke det konkluderedes, at de vietnamesiske leverandørers virksomheders beslutninger ikke blev truffet i overensstemmelse med markedssignalerne og uden nogen omfattende statslig indgriben. I den forbindelse mindede FESI om, at i overensstemmelse med kriterium 1 i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), skal statslig indgriben omfatte mere end blot indflydelse.
- (130) For så vidt angår kriterium 3, henviste FESI til Domstolens dom i sag T-586/14, Xinyi OV mod Kommissionen, og hævdede, at skatteincitament eller præferenceskatteordninger ikke var udtryk for forvriddning eller ikke-markedsøkonomisk adfærd.
- (131) For så vidt angår kriterium 2, bemærkede FESI, at det blotte fravær af reviderede regnskaber ikke er en grund til at afvise anmodninger om markedsøkonomisk behandling, da man selv i Unionen ikke kræver, at små virksomheder med en omsætning under en vis tærskel har reviderede regnskaber.
- (132) På dette grundlag gjorde parterne gældende, at Kommissionen begik en åbenbar fejl ved at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), og heller ikke gav tilstrækkelige begrundelser for at afvise de eksporterende producenters anmodninger om markedsøkonomisk behandling.
- (133) For så vidt angår de manglende oplysninger vedrørende kriterium 1, henvises der til betragtning 126, hvoraf det fremgår, at der ikke i grundforordningen er noget krav til Kommissionen om at give eksporterende virksomheder, der anmoder om markedsøkonomisk behandling, mulighed for at tilvejebringe manglende faktuelle oplysninger, og at bevisbyrden faktisk påhviler den eksporterende producent, som ønsker at anmode om markedsøkonomisk behandling.
- (134) For så vidt angår anmodningen om mere detaljerede oplysninger i anmodningerne om markedsøkonomisk/individuel behandling fra visse vietnamesiske leverandører, på grundlag af hvilken Kommissionen afviste kriterium 1, skal det bemærkes, at disse oplysninger blev meddelt Kommissionen på et fortroligt grundlag, da de indeholdt forretningshemmeligheder. Disse oplysninger kunne derfor ikke fremlægges som sådan, men kun et ikke-fortroligt sammendrag heraf.
- (135) For så vidt angår kriterium 3, præciseres det, at eventuelle skatteincitament eller præferenceskatteordninger ikke blev betragtet som en grund til at afvise anmodningen om markedsøkonomisk behandling.
- (136) Endelig for så vidt angår kriterium 2, fremgår det klart af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), at virksomhederne skal have ét klart sæt grundlæggende regnskabsforskrifter, som revideres uafhængigt i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder og anvendes til alle formål. Ingen af de berørte vietnamesiske leverandører opfyldte disse krav. Som anført i betragtning 33 var de konstaterede mangler manglen på reviderede regnskaber eller revisionserklæringer, alvorlige problemer fremhævet af revisorer i deres erklæringer (f.eks. manglende overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder) og modsigelser mellem visse forklaringer vedrørende lån i anmodningen om markedsøkonomisk behandling og årsregnskaberne.
- (137) Alle påstande fra FESI blev derfor afvist, og konklusionerne i betragtning 30-37 blev bekræftet.

ii) Vurdering af anmodninger om individuel behandling

- (138) FESI hævdede med henvisning til kriterium 2, at Kommissionen ikke påviste, at eksportsalget ikke fastsattes frit, og at det var op til Kommissionen at afgøre, om og hvordan eksportpriser blev påvirket på grund af statslig indgriben.

- (139) Endvidere hævdede FESI, at konklusionen om, at eksportsalget ikke blev fastsat frit, er i strid med konklusionerne i den oprindelige undersøgelse vedrørende OEM-salg, hvor det blev fastslået, at importører som Puma havde deres egen FoU og råvareleverance, når de købte hos deres leverandører. På dette grundlag blev det hævdet, at Puma og Timberland havde betydelig kontrol med produktionsprocessen og specifikationerne, og at der derfor ikke var nogen mulighed for statslig indgriben.
- (140) Som allerede nævnt i betragtning 39 ovenfor påhviler bevisbyrden den producent, som ønsker at anmode om individuel behandling. Som også forklaret ovenfor i betragtning 47 kunne de eksporterende producenter ikke påvise, at virksomhedernes beslutninger blev truffet uden statslig indgriben. Det skal også bemærkes, at kriterium 2 ikke kun sigter til eksportpriser, men generelt til eksportsalg, herunder at eksportpriser og -mængder og andre salgsbetingelser og -vilkår fastsættes frit uden statslig indgriben.
- (141) Til støtte for sit argument om, at eksportpriser blev fastsat frit, henviste FESI til betragtning 269 i Kommissionens forordning (EF) nr. 553/2006 (»forordningen om midlertidig told«). Denne betragtning omhandler imidlertid videresalgspriser for importørerne i Unionen og kan derfor ikke anses for at være et passende grundlag for at fastslå pålideligheden af de eksporterende producenters eksportpriser. Ligeledes vedrører henvisningen til betragtning 132 i forordningen om midlertidig told og betragtning 135 i den anfægtede forordning justeringer af den normale værdi i forhold til eksportprisen og giver ikke mulighed for at drage konklusioner om, hvorvidt de vietnamesiske virksomheders eksportsalg blev fastsat frit.
- (142) Desuden påstod FESI, at Kommissionen heller ikke har forklaret, hvorledes den nåede frem til den konklusion, at der ville være risiko for omgåelse af antidumpingforanstaltningen, hvis de pågældende eksporterende producenter blev indrømmet en individuel toldsats, hvilket imidlertid ville være det underliggende mål med kriterierne for individuel behandling.
- (143) For så vidt angår risikoen for omgåelse, er dette kun et kriterium ud af de fem, der er opført i artikel 9, stk. 5, i grundforordningen før dens ændring. I henhold til nævnte artikel bør den eksporterende producent påvise, at alle 5 kriterier er opfyldt af. Derfor er manglende opfyldelse af et eller flere kriterier tilstrækkeligt til at afvise individuel behandling uden at undersøge, om de øvrige kriterier er opfyldt.

Timberlands leverandører

- (144) FESI anfægtede påstanden i betragtning 20 ovenfor, ifølge hvilken en af Timberlands leverandører, General Shoes Limited, fejlagtigt blev identificeret som en kinesisk leverandør i sagsanlægget ved den nationale ret, hvorimod virksomheden var etableret i Vietnam. FESI fremførte, at Kommissionen burde have anmodet om yderligere oplysninger, og påstod, at virksomheden let kunne identificeres som en kinesisk virksomhed. De fremførte, at selv om det var korrekt, at virksomheden optrådte med et andet navn i stikprøveskemaet og anmodningen om markedsøkonomisk/individuel behandling i den oprindelige undersøgelse (dvs. som General Footwear Ltd), skyldes det andet virksomhedsnavn i Timberlands sagsanlæg ved den nationale ret (dvs. General Shoes Ltd) højst sandsynligt alene en oversættelsesfejl. Derfor burde anmodningen om markedsøkonomisk/individuel behandling fra den kinesiske virksomhed General Footwear Ltd være blevet vurderet, hvorimod vurderingen af anmodningen om markedsøkonomisk/individuel behandling fra General Shoes Ltd var en åbenbar fejl, for så vidt angår anmodningen om tilbagebetaling fra Timberland. Derfor bør en sådan vurdering begrundes og korrigeres.
- (145) General Footwear Ltd er en del af en virksomhedsgruppe med forretningsmæssigt forbundne virksomheder i Kina og Vietnam. Der var både en producent i Vietnam og en i Kina, der indsendte anmodninger om markedsøkonomisk/individuel behandling i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. I den kinesiske virksomheds anmodning om markedsøkonomisk/individuel behandling er dens navn konsekvent angivet som »General Footwear Ltd« med en adresse i Kina. Producenten i Vietnam er angivet som »General Shoes Ltd«. I den relevante anmodning om markedsøkonomisk/individuel behandling er det imidlertid uklart, om den pågældende virksomhed faktisk er kinesisk eller vietnamesisk. Det var derfor ikke urimeligt at antage, at den virksomhed, der er nævnt i sagens akter i den nationale sag, faktisk var vietnamesisk. Under alle omstændigheder finder de kriterier, der er fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 7, for anmodninger om markedsøkonomisk behandling og i artikel 9, stk. 5, i grundforordningen før dens ændring for anmodninger om individuel behandling anvendelse på både kinesiske og vietnamesiske producenter, da både Kina og Vietnam behandles som lande uden markedsøkonomi.
- (146) Den vietnamesiske virksomhed General Shoes Ltd. var også leverandør til andre importører end Timberland, og dens anmodning om markedsøkonomisk/individuel behandling blev ikke kun vurderet i forbindelse med Timberlands anmodning om tilbagebetaling. Anmodningen om markedsøkonomisk/individuel behandling vurderes på grundlag af de generelle betingelser, hvorunder en virksomhed opererer, og er ikke begrænset til bestemte transaktioner eller bestemte kunder i Unionen. Derfor finder resultatet af en sådan vurdering anvendelse på den pågældende eksporterende producent som sådan, og der var derfor ikke tale om en åbenlys fejl, for så vidt angår Timberlands anmodninger om godtgørelse.

- (147) Under alle omstændigheder er det fortsat Kommissionens hensigt at vurdere anmodningen om markedsøkonomisk/individuel behandling fra »General Footwear Ltd« (Kina). Som led i god forvaltningsskik og for ikke unødigt at forsinke den igangværende gennemførelse, bliver denne vurdering dog genstand for en separat retsakt.

Argument i forbindelse med anmodninger om godtgørelse

- (148) En importør erkendte, at ingen af de eksporterende producenter, der er berørt af denne gennemførelse, var dens leverandør, og var derfor af den opfattelse, at konklusionerne ikke var relevante for dens situation. Denne part fremførte, at konklusionerne af den nuværende gennemførelse derfor ikke kan udgøre et grundlag for at afvise dens anmodninger om godtgørelse, der er indgivet til de nationale toldmyndigheder. Importøren anmodede desuden om, at dens leverandørers anmodninger om markedsøkonomisk/individuel behandling blev undersøgt på grundlag af de dokumenter, som de relevante belgiske toldmyndigheder havde forelagt Kommissionen.
- (149) For så vidt angår ovenstående anmodning, henviser Kommissionen til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/223 ⁽⁴²⁾, hvori det fastlægges, hvilken procedure der skal følges. Kommissionen vil navnlig i henhold til artikel 1 og 2 i nævnte forordning undersøge de relevante anmodninger om markedsøkonomisk/individuel behandling, så snart den har modtaget den relevante dokumentation fra toldmyndighederne.

D. KONKLUSIONER

- (150) Ud fra de modtagne bemærkninger og analysen heraf konkluderedes det, at restantidumpingtolden for Vietnam bør genindføres, for så vidt angår de 14 pågældende eksporterende producenter, i anvendelsesperioden for den anfægtede forordning.

E. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (151) De pågældende eksporterende producenter og alle de parter, der gav sig til kende, blev informeret om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at anbefale genindførelse af den endelige antidumpingtold på importen fra de 14 berørte eksporterende producenter. De blev indrømmet en periode, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger efter fremlæggelsen af oplysninger.
- (152) Denne forordning er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat i medfør af forordning (EU) 2016/1036 artikel 15, stk. 1 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres hermed en endelig antidumpingtold på den import af fodtøj med overdel af læder eller kunstlæder, undtagen sportsfodtøj, fodtøj, hvortil der kræves en særlig teknologi, hjemmefodtøj og andre typer af indendørs fodtøj

⁽⁴²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/223 om fastlæggelse af en procedure for vurdering af en række anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling fra eksporterende producenter i Kina og Vietnam og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 41 af 18.2.2016, s. 3).

og fodtøj med beskyttelseståkappe, med oprindelse i Vietnam, produceret af de eksporterende producenter, som er opført i bilag II til denne forordning, og henhørende under KN-kode: 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴³⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 og ex 6405 10 00 ⁽⁴⁴⁾, som fandt sted i løbet af anvendelsesperioden for forordning (EF) nr. 1472/2006 og gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009. Taric-koderne er opført i bilag I til nærværende forordning.

2. I denne forordning forstås ved:

- »sportsfodtøj«: fodtøj i henhold til definitionen i underpositionsbestemmelse 1 til kapitel 64 i bilag I til forordning (EF) nr. 1719/2005
- »fodtøj, hvortil der kræves en særlig teknologi«: fodtøj, for hvilket cif-prisen pr. par er lig med eller højere end 7,5 EUR, til sportsbrug, med en støbt (dog ikke sprøjtestøbt) sål i et eller flere lag, fremstillet af syntetiske materialer, der er specielt beregnede til at afbøde stød fra vertikale eller laterale bevægelser, og med tekniske karakteristika som f.eks. hermetiske puder indeholdende luft eller væske, mekaniske støddabsorberende eller -neutraliserende dele eller materialer som polymerer med lav massefylde og henhørende under KN-kode ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96 og ex 6403 99 98
- »fodtøj med beskyttelseståkappe«: fodtøj med en indbygget beskyttelseståkappe og en modstandsdygtighed over for stød på mindst 100 joule ⁽⁴⁵⁾ og henhørende under KN-kode: ex 6403 30 00 ⁽⁴⁶⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 og ex 6405 10 00
- »hjemmefodtøj og andre typer af indendørs fodtøj«: fodtøj henhørende under KN-kode ex 6405 10 00.

3. Den endelige antidumpingtold fastsættes til 10 % af nettoprisen, frit EU's grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af de eksporterende producenter, som er opført i bilag II til denne forordning.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold i henhold til forordning (EF) nr. 553/2006, opkræves endeligt. Beløb til sikkerhedsstilling, som ligger ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽⁴³⁾ I medfør af Kommissionens forordning (EF) nr. 1549/2006 af 17. oktober 2006 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 301 af 31.10.2006, s. 1) udskiftes denne KN-kode pr. 1. januar 2007 med KN-kode ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 og ex 6403 99 05.

⁽⁴⁴⁾ Som defineret i Kommissionens forordning (EF) nr. 1719/2005 af 27. oktober 2005 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 286 af 28.10.2005, s. 1). Hvilke varer der er omfattet, bestemmes ved at kombinere varebeskrivelsen i artikel 1, stk. 1, med varebeskrivelsen for de tilsvarende KN-koder set under ét.

⁽⁴⁵⁾ Modstandsdygtigheden over for stød måles efter den europæiske standard EN345 eller EN346.

⁽⁴⁶⁾ Se fodnote 45.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. september 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand

BILAG I

Taric-koder for fodtøj med overdel af læder eller kunstlæder som omhandlet i artikel 1

a) Fra den 7. oktober 2006:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 og 6405 10 00 80

b) Fra den 1. januar 2007:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 og 6405 10 00 80

c) Fra den 7. september 2007:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 og 6405 10 00 89

BILAG II

Liste over eksporterende producenter:

Navn på den eksporterende producent
Best Royal Co., Ltd
Lac Cuong Footwear Co., Ltd
Lac Ty Co., Ltd
Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company)
VMC Royal Co., Ltd
Freetrend Industrial Ltd. og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed Freetrend Industrial A (Vietnam) Co., Ltd
Fulgent Sun Footwear Co., Ltd.
General Shoes Ltd.
Golden Star Co., Ltd.
Golden Top Company Co., Ltd.
Kingmaker Footwear Co., Ltd
Tripes Enterprise Inc.
Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd.